

(Slovensko, Slowenisch, Slovenian, slovenlingve)

Kako pridem v nebesa? (dolga verzija)

Večina ljudi živi izključno samo za tostranstvo.

Ljudje se v življenju ravnamo po izbranih ciljnih načrtih. Če bi hoteli z nekaj pojmi povzeti, po čem stremi večina ljudi, potem bi to lahko izrazili s tremi ključnimi besedami: po *bogastvu, slavi in sreči*.

Veliko ljudi stremi po bogastvu, in marsikomu tudi uspe, da si nabere mnogo dobrin tega sveta. Tako samo 400 najbogatejših Američanov poseduje 872 milijard dolarjev. Ustanovitelj podjetja Microsoft *Bill Gates* je s 43 milijardami dolarjev najbogatejši mož Amerike. Svetovni prvak v dirki formula 1 *Michael Schumacher* pobere 2,9 milijonov evrov na dirko. Ko je leta 2004 končal svojo kariero, je 212 krat prevozil grand prix; tako je za vsak dan dobil po 125 778 evrov. Biblija pa nas svari: **»Če premoženje raste, nanj srca ne navezujte!«** (Ps 62,11).

Svoje slasti po *slavi* in priznanju na tem svetu nikoli ne moremo potešiti. To izražamo na marsikakšen način, zato imenujemo ljudi za častne meščane, častne predsednike in častne predstojnike. Tudi lepotne kraljice sodijo v to kategorijo, zato med drugim volijo miss Germany, miss world, miss universum. Mnogi vladarji so v času svojega življenja pustili modelirati kipe in postaviti spomenike samemu sebi. Včasih imajo ljudje že v mladih letih slo po tem, da bi si postavili spomenik. *Leonardo DiCaprio*, glavni igravec v filmu »Titanic«, je bil star šele 24 let, ko je naročil bronast kip s podobo svojega telesa, da bi se ga prihodnji rodovi lahko spominjali. Ljudje iščejo slavo pri ljudeh. Po Pismu Rimljanom 3,23 pa potrebujemo slavo pri Bogu!

Pisani tisk živi od tega, da poroča o *sreči* – morda raje rečemo: o navidezni sreči – drugih ljudi. Nenadoma se pojavi kak drug moški ali kaka druga ženska, in že je vsa prejšnja sreča izginila. Nemška moderatorka in pisateljica *Hera Lind* ima štiri otroke z moškim, s katerim ni poročena. A slavijo jo kot *super žensko*, ker ima baje družino in kariero trdno v rokah. Nenadoma se pojavi kak drug moški, ki je sam poročen in ima majhne otroke, in vse prejšnje ni več nič vredno. Zdaj se zavrti novo kolo sreče. Otroke razdelijo kakor pri izštevanki »An, ban, pet podgan – vija vaja ven«. Ti so največji poraženci pri tej »igri na srečo«...

Pesnica *Eleonore Fürstin von Reuß* (1835-1903) v tretji kitici svoje pesmi „Šla sem skozi svet“ zelo zadeto opisuje naše brezuspešno iskanje v tostranskem življenju:

„Iščejo, česar ne najdejo
v ljubezni, slavi in sreči,
grehov polni se vrnejo,
saj zadovoljstva ni jim doseči.“

Vprašanje o večnosti ostaja v večini primerov nedotaknjeno.

Celo če nekateri le premišljujejo o svojem koncu, ostaja večnost začuda nedotaknjena. Ameriška igralka *Drew Barrymore* je s petimi leti kot otroška zvezda igrala glavno

vlogo »Gerti« v fantazijskem filmu »E. T. Prebivalec drugih planetov.« Kar 350 milijonov gledalcev je videlo ta film. Ko je bila stara osemindvajset let, je izjavila tole:

»Če bi umrla pred svojo mačko, jo krmite z mojim pepelom, kajti potem bom vsaj živela v svoji mački naprej.«

Ali ni to strašna brezperspektivnost?

Astronom *Eugene Shoemaker* je postal svetovno znan kot soodkritelj kometa Shomaker-Levy 9, ki je leta 1994 spektakularno strmoglavil na Jupiter. V času svojega življenja je za svoj pogreb odredil nekaj izrednega, namreč, da naj njegov pepel transportirajo na luno. Z ameriško vesoljsko sondo Lunar Protespector se je to potem zgodilo 2. avgusta 1999. Za večnost pa je to brez pomena.

Zakaj so se ljudje zatekali h Kristusu, ko je ta živel na zemlji?

V Kristusovem času se je veliko ljudi napotilo k njemu. Če si stvar поблиže ogledamo, bomo hitro spoznali, da je skoraj vedno šlo za kake zemeljske težave:

- Deset gobavcev je hotelo ozdraveti (Lk 18,13).
- K Jezusu pride neki moški, ki od Gospoda pričakuje, naj ukrepa v njegovem sporu za dediščino (Mt 12,13-14).
- Farizeji hočejo izvedeti, ali naj cesarju plačajo davek (vendar so mu hoteli zgolj nastaviti past) (Mt 22,17).
- Ob neki drugi priložnosti so farizeji in pismouki zahtevali znamenje (Mt 12,38).
- Moški s posušeno roko je iskal ozdravitev (Mt 12,10 in 13).
- Kanaanska žena je prišla k Jezusu, da bi njena hčerka bila osvobojena hudega duha (Mt 15,22).
- Žena, ki je krvavela, si je želela ozdravitve neke bolezni (Mt 9,20).
- Prebuditev Jairove hčerke (Lk 8,41 in 54).

Le malo ljudi pa je prišlo k Jezusu, da bi od njega slišali, kako priti v nebesa.

Razen učencev so le maloštevilni vpraševali po večnosti. Nekega dne pa je prišel k Jezusu bogat mladenič z vprašanjem: **»Dobri učitelj, kaj naj storim, da bom deležen večnega življenja?«** (Lk 18,18). Rečeno mu je bilo, kaj naj stori, namreč naj proda vse tisto, na kar je bilo navezano njegovo srce, ter naj mu sledi. Tega ni storil, »kajti bil je zelo bogat«. Potem so bili tudi takšni ljudje, ki nebes niti niso iskali, a pri srečanju z Jezusom jih je ta na to opozoril, in zgrabili so za priložnost. Zahej je hotel videti Jezusa zgolj iz radovednosti, toda našel je nebesa. Po obisku v Zahejevi hiši je – tako rekoč ob kavi – našel nebesa. Jezus je po srečanju ugotovil: **»Danes je v to hišo prišlo odrešenje.«** (Lk 19,9). Žena ob Jakobovem vodnjaku je hotela samo zajeti vodo, srečala pa je Jezusa in si pridobila večno življenje, nebesa. Ti ljudje pri zajtrku sploh niso mislili na to, da bo to dan, ko bodo našli nebesa. Tako pa se lahko zgodi tudi nam.

Kako torej lahko najdemo nebesa?

Po tem, kar smo do zdaj povedali, lahko zapišemo naslednje:

- Nebeško kraljestvo najdemo *čisto določenega dne*. Ne moremo rasti vanj skozi leta. To je dobro vedeti, kajti če je tako, je to mogoče tudi danes.
- Pridobitev nebeškega kraljestva *ni vezana na nikako zaslugo, ki bi si jo bilo treba pridobiti*.
- Nebeško kraljestvo lahko najdemo povsem *nepripravljeni*. Za to ni potreben predhoden študij niti niso potrebna dobra dela, ki bi jih bilo treba opraviti.
- Nebeško kraljestvo ni zgolj zelo pomembno za nas, temveč je najpomembnejše nasploh; sicer Jezus ne bi pri vsakem pogovoru vedno znova na to napeljeval.

Ob teh točkah že spoznamo, da imajo nekateri povsem napačno predstavo o tem, kako lahko pridemo v nebesa. Neka popevkarica je pela pesem o klovnu, ki je po dolgoletni službi v cirkusu odstopil: »Gotovo bo prišel v nebesa, saj je osrečeval ljudi.«

Neka bogata darovalka je dala sezidati ubožnico, v kateri je lahko živelo 20 žensk, ki so jih oskrbovali. To je slišati prav dobro, a na žalost je bil na to vezan pogoj: ženske so se morale obvezati, da vsak dan molijo eno uro za duševni blagor te darovalke. Kdo pa pravi, da je 20 žensk zadosti in da zadošča ena molitvena ura? Morda bi morale biti 100 žensk, ki bi molile po tri ure na dan. Že ob tem vidimo: če snujemo lastne načrte, kako bi dosegli večnost v nebesih, potem so ti povsem napačni.

Kaj pa nas resnično popelje v nebesa? Da to lahko nedvoumno ponazori, je Jezus uporabil prisposodbo. Sam občutim to prisposodbo kot eno najbolj jasnih in prodornih.

Že zdaj bi rad zapisal tole: Največja tragičnost v človekovem življenju ni neuspeh zakon niti padec njegovih delnic niti izguba zdravja niti izguba dobrega delovnega mesta niti smrt! Najhujša je izguba večnosti! Kako pa jo lahko pridobimo? To nam je Jezus razložil pri Luku 14,16-24 tako slikovito, da si to lahko zapomnimo. Tu je neki mož (ta v prisposodbi predstavlja Boga), ki prireja veliko praznovanje (to v prisposodbi predstavlja nebesa) in zaenkrat razpošlje vabila zgolj izbranim ljudem. Odgovori so porazni: »Vsi pa so se začeli v en glas opravičevati. Prvi mu je rekel: ›Njivo sem kupil in si jo moram iti ogledat; prosim te, imej me za opravičenega!‹ Drugi je dejal: ›Pet jarmov volov sem kupil in jih grem preizkusiti; prosim te, imej me za opravičenega!‹ Spet drugi mu je rekel: ›Oženil sem se in zato ne morem priti.‹« Jezus je končal to prisposodbo s sodbo: »Kajti povem vam: Nobeden izmed onih povabljenih mož ne bo okusil moje večerje.«

Ta prisposodba nam zelo nazorno razloži, kako lahko nebesa pridobimo ali izgubimo. Razlika je v tem, ali vabilo sprejmemo ali odklonimo. Bi lahko bila stvar še bolj enostavna? Vendar to nič ne pomaga! Če nekoč v nebesih ne bo veliko ljudi, potem ne zaradi tega, ker bi to bilo tako težko razumeti, temveč ker je večina vabljenih vabilo zavrnila. Preprosto nočejo priti tja!

Zato se od vseh treh mož v prisposodbi ne moremo ničesar naučiti. Niso nam zgled, kajti nihče od njih ne pride na svatbo! Vsi tako odklanjajo nebesa. Mar zdaj ne bo praznovanja? Kajpada! Zdaj gospodar razpošilja svoje hlapce v vse smeri. Zdaj ne tiskajo več vabila z zlatim vtiskom. Zdaj velja preprosti klic: »Pridi!« Pojdite k živim mejam in plotovom in vabite mimoidoče; pišite o tem kot pisma bralcev v časopise in magacine! Povabite vsakogar, ki se le da povabiti. Vsak, ki bo prišel, prejme zagotovljeno mesto v nebesih. Kaj se dogaja? Da, ljudje prihajajo – celo v velikih trumah. Čez nekaj časa dela gospod vmesno bilanco – še so prosta mesta. Pojdite spet ven! Še naprej vabite! Prav to je današnji položaj. Obstajajo še prosta mesta v nebesih, Bog pa nam da razglašati:

»Pridi, zasedi svoje mesto v nebesih. Bodi pameten in rezerviraj si mesto za večnost! Stori to danes!«

Nebesa so nepredstavljivo lepa. Zato jih gospod Jezus primerja z velikim praznovanjem. Tega praznovanja nikakor ne smemo zamuditi. Le tisti, ki je tako nespameten, kakor trije imenovani možje, se ne pusti povabiti. Mesto v 1. Pismu Korinčanom 2,9 se glasi:

»Česar oko ni videlo in uho ni slišalo in kar v človekovo srce ni prišlo, kar je Bog pripravil tistim, ki ga ljubijo.«

Nič, prav nič na tem svetu ni niti približno primerljivo z nebese – tako nepredstavljivo lepo je tam! Nebesa so torej zelo dragocena. Nekdo je za nas odprl vrata v nebese, to je Jezus, Božji Sin! Njemu se moramo zahvaliti, da je tja tako preprosto priti. Samo hoteti moramo.

Odrešenje po Jezusu Kristusu

V Apostolskih delih 2,21 beremo zelo pomembno vrstico: **»In zgodilo se bo: vsak, kdor bo klical Gospodovo ime, bo rešen.«** To je ključni stavek Nove zaveze. Ko je Pavel v zaporu v Filipih, se po polnoči z ječarjem pogovarja o evangeliju. Pavel zadene bistvo: **»Veruj v Gospoda Jezusa in rešen boš ti in tvoja hiša!«** (Apd 16,31). To sporočilo je kratko in jedrnato, a odločno in spremeni življenje. Še v isti noči se nasilni ječar, ki je še malo prej prebičal Pavla in Silo, spreobrne. Zdaj pa piše: **»Vzel ju je s sabo še tisto nočno uro ter jima izpral rane; in pri priči se je dal krstiti z vso svojo družino.«** (Apd 16,33).

Pred čim rešuje Jezus? To moramo nujno vedeti: Jezus rešuje iz pekla za nebese. Oba kraja sta večna. Eden je **strašen**, drugi je **sijajen**. Ob Jezusovi osebi se odloča vse. Naše večno bivanje je odvisno od enega imena: Jezusa!

Ko sem bil na Poljskem na predavateljski turneji, smo za en dan obiskali Auschwitz. Strašne stvari so se tam dogajale v tretjem rajhu. Od februarja leta 1942 do novembra leta 1944 je bilo tam več ko 1,6 milijona ljudi, pretežno so bili to Judje, uplinjenih in nato sežganih. Danes v literaturi govorimo o »peklju Auschwitza«. Neki komentator je pred kratkim rekel v televizijski oddaji: »Dvajseto stoletje vseh podob o peklu ni zgolj izpolnilo, temveč jih je še preseglo.« Pa je to tudi res? Premišljeval sem o tej oznaki, potem ko nas je neki poljski nastavljenec peljal skozi plinsko celico, v kateri je bilo pri enem postopku usmrčenih 600 ljudi na en mah. Bilo je nepredstavljivo strašno, toda je to bil resnično pekel?

Kot skupina obiskovalcev smo si lahko ogledali plinsko celico zgolj zaradi tega, ker je te grozote od leta 1944 konec. Zdaj so te zgradbe dane na ogled, nikogar pa tam ne trpinčijo ali zastrupljajo več. Plinske celice v Auschwitzu so bile časovno omejene, pekel pa to ni. Je večni in si ga zato nikoli ni mogoče ogledovati. V veži današnjega muzeja se je moj pogled ustavil na barvni fotografiji. Ta kaže križ s Kristusovim telesom, ki ga je verjetno kak zapornik z žeblijem vpraskal v zid. Tudi neznani umetnik je umrl v plinski celici, toda vedel je za odrešenika Jezusa. Umrl je sicer na zelo strašnem kraju, toda vrata v nebese so mu bila odprta. Iz tistega pekla, pred katerim nas gospod Jezus v Novi zavezi tako svari (npr. Mt 7,13; Mt 5,29-30; Mt 18,8) – če smo enkrat tja prispeli – ni več nobene poti in rešitve. Ker – drugače kakor taborišče v Auschwitzu – pekel večno obratuje, si ga tudi nikoli ni mogoče ogledovati.

Tudi nebese so večna, in to je kraj, kamor smo poklicani. Zato se dajte povabiti, da bi prišli v nebese. Kličite Gospodovo ime, in si tako rezervirajte nebese! Po nekem

predavanju me je neka gospa razburjeno vprašala: »Mar res lahko *rezerviramo* nebesa? To je vendar slišati kakor v potovalni agenciji!« Pritrdil sem ji: »Morate opraviti rezervacijo. Kdor ne rezervira, ne bo dosegel cilja. Če hočete na Havaje, vendar tudi potrebujete veljavni potni list in letalsko vozovnico.« Vnovič me je vprašala: »Letalsko vozovnico mora kdo plačati, toda poti v nebesa vendar ne plačamo!« – »O da, vozovnica v nebesa je celo tako draga, da je nihče od nas ne more plačati. Toda tudi tukaj je treba plačati. Ker Bog v svoja nebesa ne spusti nobenega greha, mora biti naš greh poravnan. Nekdo je bil plačilno sposoben, in je tudi plačal, to pa je Jezus. Plačal je na križu s svojo krvjo. Če to ni cena!«

Kaj moram storiti?

Tako vabljeni Božji klic je namenjen tudi nam. S posebnim poudarkom nas veliko svetopisemskih mest vabi, da bi sledili klicu:

- **»Prizadevajte si, da vstopite skozi ozka vrata!«** (Lk 13,24)
- **»Spreobrnite se, kajti približalo se je nebeško kraljestvo.«** (Mt 4,17)
- **»Vstopite skozi ozka vrata, kajti široka so vrata in prostorna je pot, ki vodi v pogubo, in veliko jih je, ki vstopajo po njej. Kako ozka so vrata in kako tesna je pot, ki vodi v življenje, in malo jih je, ki jo najdejo.«** (Mt 7,13-14)
- **»Prisili ljudi, naj vstopijo!«** (Lk 14,23)
- **»Sezi po večnem življenju, v katerega si bil poklican.«** (1 Tim 6,12).
- **»Če danes zaslišite njegov glas, ne zakrknite svojih src.«** (Hebr 3,15)
- **»Rešite se iz tega pokvarjenega rodu!«** (Apd 2,40).
- **»Veruj v Gospoda Jezusa in rešen boš ti in tvoja hiša!«** (Apd 16,31).

Vse to so zelo roteči in prebujajoči ukazi. Čutiš resnost, odločnost in nujnost v teh besedilih. Potemtakem ravnamo nadvse dosledno, če odgovorimo na vabilo v nebesa z molitvijo, ki bi se lahko v svobodni formulaciji glasila nekako takole:

»Gospod Jezus, danes sem slišal, da lahko pridemo v nebesa zgolj po tebi. Rad bi bil nekoč pri tebi v nebesih. Odreši me zato pekla, kamor bi prišel zaradi svoje krivde. Bil si v ljubezni do nas ljudi brez osnove na križu na Golgoti, da bi plačal za grehe. Tedaj si že mislil name. Vidiš vso mojo krivdo od mladosti – vse, kar mi je trenutno pred očmi, a tudi vse to, kar sem zdavnaj pozabil. Ti pa poznaš vse, vsako ravnanje po lastni krivdi, vsak napačen vzgib mojega srca, vse je pri tebi zabeleženo. Pred teboj sem kakor odprta knjiga. S svojim življenjem tako pred teboj ne morem obstati. Zato te srčno prosim: Odpusti mi vse moje grehe in me temeljito očisti. Hvala, da si me uslišal. Zaupam tvoji obljubi. Zdaj se naseli v moje življenje. Vodi me in spremljaj me po poti, ki mi jo kažeš. Pomagaj mi, da odložim vse, kar pred teboj ni prav. Podari mi nove navade, ki so pod tvojim blagoslovom. In daj mi poslušno srce, da bi storil, kar pravi tvoja beseda. Ne dovoli mi, da bi se ravnal po nekaterih vplivih in vseh mogočih človeških mnenjih, temveč omogoči mi dostop do Biblije, da bi tvojo besedo prav razumel in po njej živel. Ti bodi za vedno moj Gospod, jaz ti pa želim slediti. Amen.«

Direktor in profesor v pokoju
dr.-inž. [Werner Gitt](#)

Prevod v slovenščino: [Tim Oliver Wüster](#)